

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

ספר מענה לשון

לאמר על קברי הצדיקים

כפי שהנהיג כ"ק ארמו"ר ר' דוב בער נ"ע

לאמר בהאדין על קבר ארמו"ר נ"ע

נדפס עתה מחדש לאמר על ציון

כ"ק ארמו"ר ר' יוסף יצחק נ"ע

הוצאת וחוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשס"ז

הוצאה חדשה ומתוקנת

יוצא לאור על ידי מערכת
"אוצר החסידים"

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות וששים לבריאה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

MAANEH LASHON

Copyright © 1995
Second Printing 2000

by

Kehot Publication Society

770 Eastern Parkway / Brooklyn, New York 11213
(718) 774-4000 / FAX (718) 774-2718

Order Department:

291 Kingston Avenue / Brooklyn, New York 11213
(718) 778-0226 / FAX (718) 778-4148
www.kehotonline.com

All rights reserved.

ISBN 0-8266-0242-8

Printed in the United States of America

הקדמה להוצאה מחודשת הראשונה

ב"ה.

ה"מענה לשון" הנדפס בזה הוא פוטוגרפיה מהנדפס ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ (ווילנא, תער"ב) לאמר בהאדיץ, וכמוכן נשתנה כאן השם בה"יהי רצון" שאומרים לבסוף (ע' יח*).

מעבר לשער במענה לשון הנ"ל נדפסו שורות אחדות וז"ל:

העתק מגוף כתי"ק

כ"ק אדמו"ר הרב צמח צדק זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע אלול נסע עכ"ב לקראסנע וביום ו' עש"ק שלאחריו ברחו מצרפתים והי' מטולטל עד ביאתן לפיענא ערב שבת ויש"ח תקע"ג ושם במוש"ק דשמות כ"ג אור ל"ד טבת כחצות שעה י"א נשבה ארון הקרש מאור ישראל משיח ה' ונתבקש בישיבה של מעלה ה' יחיש ביאת גואלינו והקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם ישמיענו נפלאות מתורת ה' תמימה משיבת נפש בגוף כי טל תורה מחי' אכ"ר בעגלא ובזמן קריב.

* * *

כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ נסתלק בשבת קודש דבא בעשירי לחודש אחד עשר הוא חודש שבט כחמשה עשר רגעים לפני שעה שני' (שמינית) בוקר.

והוי' יחיש ויזכנו להיעוד המקווה והקיצו ורננו שוכני עפר והוא, כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, בתוכם.

* * *

בחוברת בפ"ע הו"ל בקשר להנ"ל: א) אגרת הקודש סימן כז וביאורה, לכ"ק אדמו"ר הזקן. ב) ענין ההשתטחות, לכ"ק אדמו"ר האמצעי. ג) ד"ה להבין מ"ש בזהר כו' גנתא לא עאל בה בההוא גנא, לכ"ק אדמו"ר ה"צמח צדק". ד) ד"ה פזר נתן תרצ"ב, לכ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ. — ובתור הוספה שו"ת מהרה"ג הרה"ח וכו' וכו' מהרי"ל ג"ע אודות הציון של אחיו כ"ק אדמו"ר הזקן נ"ע.

מנחם מענדל בן חנה שניאורסאהן

כ"ה אדר השי"ת ברוקלין, נ.י.

(* בהוצאה זו ע' 43. המו"ל.)

בבואו לבה"ק אם עברו שלשים יום מעת ראהו יברך ברכה זו:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 יָצַר אֶתְכֶם בְּדִין. וְזָן אֶתְכֶם בְּדִין
 וּכְלָכַל אֶתְכֶם בְּדִין וְהִמִּית אֶתְכֶם בְּדִין. וַיִּזְדַּע
 מִסֵּפֶר כְּלָכְכֶם וְהוּא עֲתִיד לְהַחְיוֹתְכֶם וּלְקַיֵּם
 אֶתְכֶם בְּדִין: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֵּה הַמֵּתִים:**

**אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה,
 רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד,
 מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים,
 וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ
 לְיֹשְׁנֵי עֵפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי הוֹמָה
 לָךְ, מְלַךְ מֵמִית וּמְחַיֵּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:
 וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיוֹת מֵתִים:**

אח"כ יאמר זה:

**וְעַל כָּל זֶה אֲנַחְנוּ חַיִּבִּים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחַד
 אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵין
 עָרוּךְ לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ
 מְלַכְנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אִפְסֵם בְּלָתְךָ גּוֹאֲלֵנוּ
 לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ. וְאֵין הוֹמָה-לָךְ מוֹשִׁיעֵנו
 לְתַחֲיֵת הַמֵּתִים:**

הנוסח מה שאומרים בעת הדלקת הלאמפין:

הֲרַנִּי מִדְּלִיק הַלְאֲמָפָה שֶׁל שֶׁמֶן זֵית לְכַבֹּד
 נִשְׁמַת אֲדוֹנֵינוּ מוֹרֵינוּ וְרַבֵּינוּ נִשְׁמַתָּם בְּגִנְזֵי
 מְרוֹמִים זְכוֹתָם יִגַּן עָלַי אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. וּמְאוּרָם
 יֵאִיר עַל נַפְשׁ רֹחַ נְשָׁמָה חַיָּה יַחֲדָה שְׁלֵי (פלוגית) בן
 (בת) פלוגית) בְּרוּחָנִיּוֹת וּנְשָׁמִיּוֹת בְּבִנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי רוּיָחָא:

תהלים

לֹא רָנְנוּ צְדִיקִים בַּיּוֹם, לַיִּשְׂרָאִים נְאוּה תִּהְלֶה: הוֹדוּ
 לַיְי בְּכִנּוֹר, בְּנִבְל עֲשׂוֹר זָמְרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר
 חֲדָשׁ, הִיטִיבוּ נִגֻן בְּתִרְוַעָה: כִּי יֵשֶׁר דְּבַר יְיָ, וְכָל
 מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה: אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, חֶסֶד יְיָ
 מְלֵאָה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ, וּבְרוּחַ פִּי
 כָּל צְבָאִים: כּוֹנֵם כִּנּוֹר מִי הַיָּם, נוֹתֵן בְּאוֹצְרוֹת
 תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מֵיֵי כָּל הָאָרֶץ מִפְּנֵי יְגוּרוֹ כָּל
 יוֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא צִוָּה וַיַּעֲמַד: יְיָ
 הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם, הִנִּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְיָ
 לְעוֹלָם תַּעֲמַד, מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר וְדוֹר: אֲשֶׁר־י
 הִגִּיד אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֵינוּ, הָעַם | בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ:
 מִשְׁמַיִם הִבִּיט יְיָ, רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמִּכּוֹן
 שָׁבַתוֹ הַשְּׁנִיטָה, אֵל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיּוֹצֵר יַחַד
 לְבָם, הַמְבִּין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמְּלֶכֶת נוֹשֵׁעַ
 בְּרַב חַיִל, גִּבּוֹר לֹא יִנְצַל בְּרַב כֹּחַ: שֶׁקֶר הַפּוֹסֵם

לְתַשׁוּעָה, וּבָרַב חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט: הִנֵּה עֵין יְיָ אֵל
 יִרְאוּ, לְמִיחָלִים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיר מִמּוֹת נַפְשָׁם
 וּלְחַיּוֹתָם בְּרָעַב: נַפְשֵׁנוּ חִכְתָּה לִי, עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ
 הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לְבָנוּ, כִּי בְשֵׁם קִדְשׁוֹ בְּמַחְנוּ:
 יְהִי חֶסֶדְךָ יְיָ עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

נְשַׁמֵּת כָּל חַי תְּבָרַךְ אֶת שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ
 כָּל בָּשָׂר תִּפְאָר וּתְרוֹמָם זְכוּרָךְ מִלְּכֵנוּ
 תָּמִיד, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֶתָּה אֵל,
 וּמַבְלַעְרֵיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֵה
 וּמַצִּיל וּמַפְרֵנִם וְעוֹנֵה וּמְרַחֵם בְּכֹל עֵת צָרָה
 וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אֶתָּה, אֱלֹהֵי הַרְאֲשׁוֹנִים
 וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלֹהֵי כָּל בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת,
 הַמְהַלֵּל בְּרַב הַתְּשׁוּבָחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
 וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים, וַיִּי הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן,
 הַמְעוֹרֵר יְשָׁנִים, וְהַמְקִיץ נֹרְדָּמִים, וְהַמְשִׁיחַ
 אֱלֹמִים, וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים, וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְהַזּוֹקֵף
 כְּפוּפִים, לָךְ לְבָרַךְ אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אֵלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 שִׁירָה בָּיִם, וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כְּהַמּוֹן גְּלִיו, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ
 שֹׁבַח כְּמִרְחַבֵי רִקִיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ
 וּכְיָרֵחַ, וַיְדִינוּ פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ
 קַצּוֹת כְּאֵילָנוֹת. אֵין אָנוּ מְסַפְּקִים לְהוֹדוֹת לָךְ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וּלְבָרַךְ אֶת שְׁמֶךָ עַל אַחַת

מֵאֵלֶיךָ אֱלֹהֵי אֲלֵפִים, וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים,
הַשּׁוֹבוֹת נַפְסִים וְנַפְלְאוֹת שְׁעֵשִׂית עִמָּנוּ וְעַם
אֲבוֹתֵינוּ מִלְּפָנִים: מִמְצָרִים גְּאֵלְתָּנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ,
מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ, בְּרַעַב זָנַתָּנוּ, וּבְשֹׁבַע
כָּל־כֶּלְתָּנוּ, מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ, וּמִדְּבַר מִלְּטָתָנוּ,
וּמִחַלְדֵי רָעִים וְנֶאֱמָנִים דָּלִיתָנוּ. עַד הִנֵּה עֲזָרוּנוּ
רַחֲמֶיךָ, וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ, וְאֵל תַּשְׁשֵׁנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ, לְנִצָּחַת. עַל כֵּן, אֲבָרִים שִׁפְלַגְתָּ בָּנוּ, וְרוּחַ
וְנִשְׁמָה שִׁנְפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ, וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַתָּ בְּפִינוּ.
הֵן הֵם: יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאָרוּ וַיְרוֹמְמוּ
וַיַּעֲרִיצוּ, וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ. כִּי כָל
פֶּה, לֶךָ יוֹדָה. וְכָל לִשׁוֹן לֶךָ תִּשְׁבַּע. וְכָל עֵינַי לֶךָ
תִּצְפֶּה. וְכָל בֶּרֶךְ, לֶךָ תִּכְרַע. וְכָל קוֹמָה, לְפָנֶיךָ
תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל הַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל קָרֵב וְכָל־יֹתֵר
יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כִּדְבַר שְׁכֵתוֹב, כָּל עֲצֻמוֹתַי
תִּאמְרָנָה: יי, מִי כְמוֹךָ. מִצִּיל עֲנִי מִחֹזֶק מִמָּנוּ,
וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ. מִי יִדְמֶה־לְךָ, וּמִי יִשׁוּה־לְךָ,
וּמִי יַעֲרֹךְ־לְךָ, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. נִהְלַלְךָ, וְנִשְׁבַּחְךָ,
וְנִפְאָרְךָ, וְנִבְרַךְ אֶת שֵׁם קְדֹשְׁךָ. כְּאִמּוֹר: לְדוֹד,
בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת יי, וְכָל קָרְבִי אֶת שֵׁם קְדֹשׁוֹ:
הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲזָךָ, הַגָּדוֹל בְּכַבּוֹד שִׁמְךָ,

הגבור לנצח, והנזרא בנזראותיך: המלך
היושב על כסא רם ונשא:

שוכן עד, מרום וקדוש שמו, וכתוב רננו
צדיקים ביי, לישרים נאזה תהלה. בפי
ישרים תתרום, ובשפתי צדיקים תתברך,
ובלשון חסידים תתקדש, ובקרב קדושים
תתהלל:

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל, ברנה
יתפאר שמך מלפנו בכל דור
ודור. שכן חובת כל היצורים, לפניך יי אלהינו
ואלוי אבותינו: להודות, להלל, לשבח, לפאר,
לרום, להדר, לברך, לעלה ולקלם, על כל דברי
שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך, משיחך:

^{תהלים}
צ תפלה למשה איש האלהים, ארני מעון אתה
היית לנו, בדור ודור: בטרם הרים ילדו ותחולל
ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: תשב
אנוש עד דכא, ותאמר שובו בני אדם: פי אלף
שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר, ואשמורה
בלילה: זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלף:
בבקר יציץ וחלף, לערב ימולל ויבש: פי כלינו

באפק, ובחמתך נבהלנו: שתה עונתינו לנגדך,
עלמנו למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך,
כלינו שנינו כמו הגה: ימי שנתינו בהם
שבעים שנה, ואם בגבורת שמונים שנה, ורהבם
עמל ואון, כי גז חיש ונעפה: מי יודע עז אפק,
וכיראתך עברתך: למנות ימינו פן הודע, ונביא
לבב חכמה: שובה יי עד מתי, והנחם על
עבדיך: שבענו בבקר חסדך, ונרננה ונשמחה
בכל ימינו: שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו
רעה: יראה אל עבדיך פעלך, והדרך
על בניהם:

ויהי נעם | אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה
עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:

מענה לשון סימן ג'

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם אֲדוֹנָיִנוּ מוֹרֵינוּ ורְבִינוּ עֲלֵיכֶם
השְׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּשֵׁלוֹם תְּנוּחוּ
עַל מִשְׁכְּבֵיכֶם וְאַף לֹא תִצְטַעְרוּ בְּצַרְת קְרוֹבֵיכֶם.
שְׂכִינְתְּכֶם תִּהְיֶה בְּעַב הָעֵנָן וּבִסְתֵר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שְׂדֵי
תִתְלוֹנְנוּ. אֲשֶׁרֵיכֶם וטוֹב לָכֶם שְׂזִכִיתֶם לְלֶכֶת אַחֲרֵי
בוֹרְאֵיכֶם וּלְהֵאָר נִרְכֶם וְהוֹרִיתֶם לְיִשְׂרָאֵל חוֹקִים
יִשְׂרָיִם וּמִשְׁפָּטִים טוֹבִים לְהִצְדִּיק אֶת בְּנֵי דוֹרְכֶם.
וְטוֹב לָכֶם כִּי גָדוֹל שְׂכָרְכֶם מְאֹד. וְהַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל

והקדוש ברוך הוא יחיש וימהר תחיתכם ועמידתכם עם כל שאר צדיקי וחסידיו עולם ולזכותכם לעולם שכלו טוב וארוך. אשר בכל דבריו הוא ברוך. ולהתענג בתענוגים מזיו שדי ובהמות בהררי אלה. ולויתן ויין חמר שמבראשית המבחר בכל טוב לקבל אלה. וכאשר במלאכתכם עמלתם בעולם הזה לעסוק בדברי תורה. כנגד זה מחיל אל חיל תלכו ומישיבה לישיבה מקום מה נורא. וחדושי טעמי התורה תזכו לשמוע מפי השם יתברך ויתעלה. אשר לעתיד הוא ידרוש ויתגלה. ויהי רצון לפני אבינו שבשמים שאזכה בזכותכם ובזכות כל שאר הצדיקים והחסידים השוכנים פה שיכפר לי האר הסרחן על כל חטאתי ועונותי ופשעי כי למען כבודכם באתי הנה להלל לשם הגדול והנורא ולהשתטח ער קברכם לבקש מכם שתתפללו עלי שיצילני מן השוד ומן השבר ומן הבזה ומן הפלטור הקשה ומפחד ובהלה וממיתה משונה ומנונה ומן השעות הרעות וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידי וירפא את תחלואי ויברך את לחמי ומימי ויסיר כל מחלה מקרבי ויצילני מן כל אויב ואורב ולסטים. ויתן לי ורכל ישראל מתנה טובה ופרנסה טובה. למען זכותכם וצדקתכם. ויתן לי חלק טוב ושכר טוב כרי שאזכה לחיי העולם הבא. ויבשרני

בשורות טובות. וישמיעני שמועות טובות ויתן לי
 אורך ימים ושנות חיים ושלום והשקט ובטח. ואל
 יאסוף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי. ואל
 יאספני בחצי ימי וימלא מספר ימי בשיבה טובה.
 ויוסף לי חכמה ודעת ובינה וחסד ורחמים לפניו
 ולפני כסא כבודו ולפני כל הבריות שרואים את פני.
 ויחד לבבי לאהבה אותו וליראה את שמו ויטה לבבי
 לעשות רצונו בלבב שרם וישמע קול תחנוני ואל
 ישיבני ריקם מלפניו:

וישא עיניו אל כפים אל אל בשמים ויאמר:

אנא אדון העולמים רחמן מלא רחמים אף אם
 אמנם שגיתי חטאתי עויתי ופשעתי כזאת
 וכזאת עשיתי הן בעצמי או בגלגולי הרעותי את
 מעללי. הן אם בגלגול זה או בגלגול אחר. במעשה
 אשר אין לו שחר. אדני שמעה אדני סלחה אדני
 הקשיבה ועשה אל תאחר. ולא תראה אותי נדח
 והתעלמת. עזוב תעזוב והקם תקים ליציר אשר
 גלמת. כי מי אנכי כי הביאותני עד הלום ואין אני
 לצורך כלום כי אם בחסדך הגדול לזכותי
 בראתני. ומאין ליש המצאתני. ואם הרעותי את
 מעשי וקפחתי פרנסתי אל באפק תוכיחני ליסר
 במשפט אותי. ואם ככה את עשה לי הלא טוב לי

שלא נבראתי ולעולם לא יצאתי. אך בהביטך
 לסוף דבר בקדמותו. על כן הקדמת רחמך לדינך
 ומדתך להאריך אפקך לרעים ולטובים ולותר צבחר
 להתקים העולם בישומו. כי טוב יי לכל ורחמיו על
 כל מעשיו. ישמח ישראל בעושיו. ואם מעשי גרמו
 להבדיל בין קודש לקודש אתה תבחר ותקרב
 ותחדש. השיבנו יי אליך ונשובה. ונחטיבך בעולם
 חטיבה ואם סכותה בענן לך מעבור תפלה. גרש
 לין ויצא מדון כותב שטנה ויללה. ותשמחני בגילה
 אחר גילה. ואם אין אתה עושה בגיני עשה למען
 זכות אבותינו פדני וחנוני. הושיעה ימינך וענני.
 ויהיו לרצון אמרי פי ולא יחשוב לי שמץ ודופי.
 ודברי המנומנם ולשוני המלא פגם. יהיו לרצון
 לפניך כאלו הייתי מליץ יושר מרבה בשבחות
 וכתרים קושר. וכמשה בשירת אז ישיר. וכדוד
 יחשב לי לכלי שיר. וכאלו הייתי מכון בסודות
 עליונים ואומר שירה עם עירין וקדישין שרים
 ונוגנים. ודלוגי ולגלוגי יהיו עליך אהבה כשבח
 ושירה ערבה. ואני חכמה שכנתי ערמה לסבב את
 קברי הצדיקים בעלי נשמה. פרי שגם המתים
 יבקשו עלי רחמים. כי גם להם הוא לתועלת.
 והרבה פעמים נשמה מנשמה נאצלת. וכענף

בְּאֵילָן רְבוּקָה וּכְגָדִיל בְּשִׁלְשֵׁלַת חֲבוּקָה. כֹּאֵן
הַמַּתִּים יוֹרְשִׁים אֶת הַחַיִּים. לְהוֹסִיף לָהֶם מְאוּרִים.
וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת. תְּהִינָה אֲזַנְיָךְ קְשׁוּבוֹת וְעֵינֶיךָ
פְּקוּחוֹת לְשִׁמוֹעַ אֶל תְּפִלַּת עֲבָדֶיךָ הַנְּשָׁמָה
וְהַרוּחוֹת. וְאֵל הָאָדָם הַמְּבוֹנָה מְחוֹשִׁים וְכוּחוֹת
וּמְגִיד שִׁיחוֹת. מִעֲבוֹדָה קָשָׁה וּמְקוֹצֵר רוּחוֹת. וְאֵל
תְּשִׁיבֵנו רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ וְהָאֵר אֵלֵינוּ אֶת פְּנֶיךָ.
וַיְהִי לְרִצּוֹן הַגִּזּוֹן פִּי וּמְלוּלֵי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּבָרֵךְ
אֶת כָּל מַעֲשֵׂי יָדֶי עַד בְּלֵי דֵי. וּמִדֶּךָ הַמְּלֵאָה
תִּשְׁבִּיעַנִי וּמְאוּצְרֶךָ הַטּוֹב תִּמְלֵא אֶת בֵּיתִי. וְתַצְלִיחַ
דְּרָכֵי וְאוֹרְחוֹתַי. וְשָׁמֹר רַגְלֵי וּנְתִיבוֹתַי. כִּי בִידֶךָ
מְסוּרִים כָּל הַחַיִּים. וַיְהִי מְזוֹנוֹתַי מְסוּרִים בִּידֶךָ
וּמְתוֹקִים. וְלֹא יְהִי בְּיַד בְּנֵי אָדָם כִּי הֵם מְרִים וְקָשִׁים
כְּלַעֲנָה בְּבוֹשֶׁת פָּנִים מְכַלִּימִים. לְכֵן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
תִּכּוֹן לִי מְזוֹנוֹתַי מִדֶּךָ הַטּוֹבָה וְהַמְּלֵאָה וַיְהִי
שְׁלָמִים. וְתֵהָא מְלֵאכְתִּי לְבָרְכָה וְלֹא לַעֲנִיּוֹת לַחַיִּים
וְלֹא לַמּוֹת. וְתִזְכְּנֵי שְׁלֹא יִתְחַלַּל שֵׁם שָׁמַיִם עַל יָדֵי
וְאֵהִי מִן הַמוֹעִילִים וְהַמְּשַׁפִּיעִים טוֹב לְכָל אָדָם
תָּמִיד וְתִדְרִיכְנֵי בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ וְתִנְנֵי לְחַן
וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים וְלִרִצּוֹן בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵי כִּי
אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אַתָּה וְרַב חֲסֵד לְכָל קוֹרְאֶיךָ בְּאַמֶּת.

וְאֵל תְּשִׁיבֵנִי רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ בְּזָכוֹת הַצְּדִיקִים מִרְנָן
 וּרְבִנָן הַנִּקְבְּרִים פֹּה וּבְכָל הָעוֹלָם וּבְזָכוֹת תּוֹרָתָם
 הַקְּרוֹשָׁה וְחִדּוּשֶׁיהָ שֶׁנִּתְחַדְּשׁוּ עַל יְדֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם
 הַטּוֹבִים שֶׁעָשׂוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה. כֹּלָם יִהְיוּ עָלַי מְלִיצֵי
 יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ וּלְפָנַי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ לַעֲשׂוֹת אֶת שְׂאֵלְתִי
 וּלְמַלְאוֹת אֶת בְּקִשְׁתִּי אֲשֶׁר עֲבָדְךָ מִתְּפִלָּה לְפָנֶיךָ
 לְבַלְתִּי אֲשׁוּב רִיקָם וְאֵל יִמְנַעֵנִי שׁוּם מִקְטָרָג
 מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה:

אחר כלותו עבודת הקודש באמרי קודש הנ"ל בבכי ובתחנונים ובמרירות הלב
 יקרא הפ"ג שלו על מנוחת קודש אדמו"ר נבג"מ וזיע"א.

ואח"כ יאמר מזמורים אלו:

^{תהלים}
כֹּה לְדוֹר אֱלֹהֶיךָ יְיָ נִפְשֵׁי אֲשָׂא: אֱלֹהֵי בָךְ בְּמַחְתִּי
 אֵל אֲבוֹשָׁה, אֵל יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי לִי: גַם כָּל קִיּוּךָ
 לֹא יִבְשׁוּ, יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם: דְּרַכֶּיךָ יְיָ
 הוֹדִיעֵנִי, אֲרַחֲוֶתֶךָ לְמַדְנִי: הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתְּךָ
 וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל
 הַיּוֹם: זָכַר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמָּה:
 חַטָּאוֹת נַעֲוִירִי וּפְשָׁעֵי אֵל תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זָכַר לִי
 אַתָּה, לְמַעַן טוֹבֶךָ יְיָ: טוֹב וַיִּשְׂרַח יְיָ עַל כֶּן יוֹרָה
 חַטָּאִים בְּדַרְךָ: יִדְרֶךְ עֲנֻיִם בְּמִשְׁפָּט וַיִּלְמַד עֲנֻיִם
 דַּרְכּוֹ: כָּל אֲרַחֲוֹת יְיָ חֶסֶד וְאַמֶּת, לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ
 וְעַדְתָּיו: לְמַעַן שִׂמְךָ יְיָ וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא:
 מִי זֶה הָאִישׁ יֵרָא יְיָ, יוֹרְנוּ בְּדַרְךָ יִבְחָר: נִפְשׁוּ

מענה לשון

בְּטוֹב תִּלְיִן וְזָרְעוּ יִירֶשׁ אֶרֶץ: סוּר יְיָ לִירְאָיו,
 וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם: עֵינֵי תָמִיד אֵל יְיָ, כִּי הוּא יוֹצִיא
 מִרְשֶׁת רַגְלֵי: פָּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי, כִּי יַחִיד וְעָנִי אָנִי:
 צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ, מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי: רְאֵה
 עָנְיִי וְעַמְלִי, וְשֵׂא לְכָל חַטָּאוֹתַי: רְאֵה אֵיבֵי כִּי רַבּוּ,
 וְשִׁנְאֵת חֶמֶס שִׁנְאוֹנֵי: שְׁמֶרֶה נַפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי, אֵל
 אֲבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בְךָ: תָּם וְיָשָׁר יִצְרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ:
 פָּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו:

^{תהלים}
 לֹד לְדוֹד בְּשָׁנוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אָבִימֶלֶךְ,
 וַיִּגְרָשְׁהוּ וַיִּלֶךְ: אֲבָרְכָה אֶת יְיָ בְּכָל עֵת, תָּמִיד
 תִּהְלֹתוּ בְּפִי: בֵּי תִתְהַלֵּל נַפְשִׁי, יִשְׁמְעוּ עֲנוּיִם
 וַיִּשְׁמְחוּ: גִּדְלוּ לִי אֶתִי, וְנִרְוַמְמָה שְׁמוֹ יַחֲדוּ:
 דַּרְשֵׁתִי אֶת יְיָ וְעָנְנִי, וּמִכָּל מַגּוּרוֹתַי הִצִּילֵנִי:
 הַבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרוּ, וּפְנִיֵהֶם אֵל יַחֲפְרוּ: זֶה עָנִי קָרָא
 וַיִּי שָׁמַע, וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוּ: חֲנֹה מִלֶּאךְ יְיָ,
 סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחְלְצֵם: טַעְמוֹ וְרָאוּ כִּי טוֹב יְיָ,
 אֲשֶׁרֵי הַגִּבֹּר יַחֲסֶה בּוֹ: יִרְאוּ* אֶת יְיָ קִדְשׁוֹ, כִּי אֵין
 מַחֲסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ, וְדַרְשׁוּ יְיָ לֹא
 יַחֲסְרוּ כָּל טוֹב: לָכוּ בָנִים שָׁמְעוּ לִי, יִרְאֵת יְיָ
 אֶלְמֹדְכֶם: מִי הָאִישׁ הַחֲפִץ חַיִּים, אֲהַב יָמִים
 לְרֵאוֹת טוֹב: נָצַר לְשׁוֹנֵךְ מִרַע, וּשְׁפָתֶיךָ מִדְּבַר
 מִרְמָה: סוּר מִרַע וַעֲשֵׂה טוֹב, בִּקְשׁ שְׁלוֹם
 וְרַדְּפֵהוּ: עֵינֵי יְיָ אֵל צַדִּיקִים, וְאַזְנוֹ אֵל שׁוֹעֲתִים:

* האלף נחה.

פְּנֵי יי בְּעֵשִׂי רָע, לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זְכָרָם: צַעֲקוּ וַיִּי
שָׁמַע, וּמִכָּל צָרוֹתֵם הִצִּילָם: קְרוֹב יי לְנִשְׁבְּרֵי לֵב,
וְאֵת דְּבַאי רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק, וּמִכָּלֵם
יִצִּילֵנוּ יי: שֹׁמֵר כָּל עֲצֻמֹּתָיו, אַחַת מֵהֵנָּה לֹא
נִשְׁבְּרָה: תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשִׁנְאֵי צַדִּיק יֵאֻשְׁמוּ:
פּוֹדָה יי נַפְשׁ עַבְדָּיו, וְלֹא יֵאֻשְׁמוּ כָּל הַחֹסִים בּוֹ:

^{תהלים}
קיא הַלְלוּיָהּ, אֹדָה יי בְּכָל לֵבָב, בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל
וְעֵדָה: גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יי, דְּרוֹשִׁים לְכָל
חִפְצֵיהֶם: הוֹד וְהַדָּר פָּעִלוּ, וְצַדִּיקְתוֹ עִמְדַת לְעַד:
זָכַר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו, חֲנוּן וְרַחוּם יי: טָרַף נֶתַן
לִירָאיוֹ, יִזְכַּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כַּח מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ,
לְתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט,
נְאֻמָּנִים כָּל פְּקוּדָיו: סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם, עֹשִׂים
בְּאֱמֶת וַיִּשְׂר: פְּרוֹת שָׁלַח לְעַמּוֹ, צָוָה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ,
קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יי, שֹׁכֵל
טוֹב לְכָר עֹשִׂיהֶם, תְּהַלְּתוּ עִמְדַת לְעַד:

^{תהלים}
קיב הַלְלוּיָהּ, אֲשֶׁרֵי אִישׁ יִרְאֵת אֵת יי, בְּמִצּוֹתָיו
חִפְץ מְאֹד: גִּבּוֹר בְּאֶרֶץ יִהְיֶה זִרְעוֹ, הוֹר
יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ: הוֹן וְעֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ, וְצַדִּיקְתוֹ עִמְדַת
לְעַד: זָרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל, חֲנוּן וְרַחוּם
וְצַדִּיק: טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמְלוֹה, יִכְלֹכֵל דְּבָרָיו
בְּמִשְׁפָּט: כִּי לְעוֹלָם לֹא יִמוּט, לְזָכַר עוֹלָם יִהְיֶה

צדיק: משמועה רעה לא ירא, נכון לבו בטח
 ביי: סמוך לבו לא ירא, עד אשר יראה בצרו:
 פזר נתן לאביונים, צדקתו עמדת לעד, קרנו
 תרום בכבוד: רשע יראה וכעס, שניו יחרק
 ונמס, תאות רשעים תאבד:

^{תהלים}
קִיט אֲשֶׁרִי תְּמִימֵי דֶרֶךְ הַהֲלָכִים בְּתוֹרַת יי: אֲשֶׁרִי
 נִצְרִי עֲדַתְּוֹ בְּכֹל לֵב יִדְרָשׁוּהוּ: אֵף לֹא פָעַלְוּ
 עוֹלָה בְּדַרְכָּיו הַלְכוּ: אַתָּה צוֹיִתָּה פִקְדֵיךָ לְשֹׁמֵר מְאֹד:
 אַחֲלֵי יִכְנֹו דַרְכֵי לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ: אִזּו לֹא אֲבוֹשׁ בְּהַבִּיטִי
 אֶל כָּל מִצְוֹתֶיךָ: אֹרֶךְ בִּישָׁר לֵב בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטִי
 צִדְקָךָ: אֵת חֻקֶּיךָ אֲשֹׁמֵר אֶל תַּעֲזֹבֵנִי עַד מְאֹד: בְּמָה
 יִזְכֶּה נָעַר אֶת אֲרָחוּ לְשֹׁמֵר כְּדַבְּרֶךָ: בְּכֹל לֵבִי
 דִּרְשָׁתִּיךָ אֶל תִּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ: בְּלֵבִי צִפְנֹתִי אִמְרֹתֶיךָ
 לְמַעַן לֹא אֲחַטָּא לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יי לְמַדְנֵי חֻקֶּיךָ:
 בִּשְׁפָתַי סִפַּרְתִּי כֹל מִשְׁפָּטֵי פִיךָ: בְּדֶרֶךְ עֲדוֹתֶיךָ
 שִׁשְׁתִּי כָּעַל כָּל הַזֶּן: בְּפִקְדֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה וְאֲבִיטָה
 אֲרַחֲתֶיךָ: בְּחֻקֶּיךָ אֲשַׁתְּעֶשֶׂע לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרֶךָ: גִּמְלָה
 עַל עֲבָדֶךָ אַחִיָּה וְאֲשֹׁמֵרָה דְּבָרֶךָ: גִּל עֵינַי וְאֲבִיטָה
 נִפְלְאוֹת מִתּוֹרֹתֶיךָ: גֵּר אֲנִכִּי בְּאֶרֶץ אֶל תִּסְתַּר מִמֶּנִּי
 מִצְוֹתֶיךָ: גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכֹל עֵת:
 גְּעִרַת זֵדִים אֲרוּרִים הַשָּׁנִים מִמִּצְוֹתֶיךָ: גִּל מַעְלֵי חֲרָפָה
 וְבוֹז כִּי עֲדַתֶיךָ נִצְרַתִּי: גַּם יֵשְׁבוּ שָׁרִים בִּי נִדְּבָרוּ

עבדך ישׁיח בְּחַקֶּיךָ: גַּם עַד־תֵּיךְ שֶׁשָּׁעִי אֲנִישִׁי עֲצָתִי:
דְּבַקָּה לְעֶפֶר נַפְשִׁי חֲיִנִי כְּדַבְּרֶךָ: דְּרָכֵי סִפְרָתִי וְתַעֲנֵנִי
לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ: דְּרֶךְ פְּקוּדֶיךָ הַבִּינֵנִי וְאֲשִׁיחָה
בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ: דְּלֶפֶה נַפְשִׁי מִתּוֹנָה קִימֵנִי כְּדַבְּרֶךָ: דְּרֶךְ
שִׁקְרֵי הַסֵּר מִמֶּנִּי וְתוֹרַתְךָ חֲנִנִי: דְּרֶךְ אֱמוּנָה בְּחַרְתִּי
מִשְׁפָּטֶיךָ שׁוֹיִתִּי: דְּבִקְתִּי בְּעֲדוֹתֶיךָ יְיָ אֵל תְּבִישָׁנִי:
דְּרֶךְ מִצּוֹתֶיךָ אֲרוּץ כִּי תִרְחִיב לְבִי: הוֹרֵנִי יְיָ דְּרֶךְ
חֻקֶּיךָ וְאֲצַרְנָה עִקְבִּי: הַבִּינֵנִי וְאֲצַרְהָ תוֹרַתְךָ וְאֲשַׁמְרָנָה
בְּכָל לֵב: הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִּיב מִצּוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ חִפְצָתִי: הַט
לְבִי אֶל עֲדוֹתֶיךָ וְאֵל אֵל בְּצַע: הֶעֱבֵר עֵינֵי מֵרְאוֹת
שׁוֹא כְּדַרְכֶּךָ חֲיִנִי: הִקֵּם לְעַבְדְּךָ אִמְרַתְךָ אֲשֶׁר
לִירְאָתְךָ: הֶעֱבֵר חֲרַפְתִּי אֲשֶׁר יָגַרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ
טוֹבִים: הִנֵּה תֹאבְתִי לְפִקְדֶיךָ בְּצַדִּיקְתְּךָ חֲיִנִי: וַיְבֹאֵנִי
חֶסֶדְךָ יְיָ תִשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרַתְךָ: וְאֶעֱנֶה חֲרָפִי דָבָר כִּי
בְּטַחְתִּי כְּדַבְּרֶךָ: וְאֵל תִּצַּל מִפִּי דָבָר אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי
לְמִשְׁפָּטְךָ יִחְלָתִי: וְאֲשַׁמְרָה תוֹרַתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְאֶתְהַלֵּךְ בְּרַחֲבָה כִּי פִקְדֶיךָ דְרָשְׁתִּי: וְאִדְבָרָה
בְּעַד־תֵּיךְ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֲבוֹשׁ: וְאֶשְׁתַּעֲשֶׂע
בְּמִצּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבַּתִּי: וְאִשָּׂא כְּפִי אֶל מִצּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר
אֶהְבַּתִּי וְאֲשִׁיחָה בְּחַקֶּיךָ: זָכַר דְּבָר לְעַבְדְּךָ עַל אֲשֶׁר
יִחְלָתָנִי: זֹאת נַחֲמָתִי בְּעֵנָי כִּי אִמְרַתְךָ חִיתָנִי: זָרִים
הִלִּיצְנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרַתְךָ לֹא נִטִּיתִי: זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ

מענה לשון

מעולם יי ואתנחם: זלעפה אחזתני מרשעים עזבי
 תורתך: זמרות היו לי חקיקה בבית מגורי: זכרתי
 בלילה שמך יי ואשמרה תורתך: זאת היתה לי כי
 פקדיה נצרתני: חלקי יי אמרתי לשמר דבריך: חליתי
 פניה בכל לב חנני כאמרתך: חשבתני דרכי ואשיבה
 רגלי אל עדתיך: חשתי ולא התמהמהתי לשמר
 מצותיך: חבלי רשעים עורני תורתך לא שכחתי:
 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך: חבר
 אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך: חסדך יי
 מלאה הארץ חקיקה למדני: טוב עשית עם עבדך יי
 בדברך: טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך
 האמנתי: טרם אענה אני שנג ועתה אמרתך שמרתי:
 טוב אתה ומטיב למדני חקיקה: טפלו עלי שקר זדים
 אני בכל לב אצר פקודיך: טפש כחלב לבם אני
 תורתך שעשעתי: טוב לי כי עניתני למען אלמד
 חקיקה: טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף: יריך
 עשונני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך: יראוך
 יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי: ידעתי יי כי צדק
 משפטיך ואמונה עניתני: יהי נא חסדך לנחמני
 כאמרתך לעבדך: יבאוני רחמיק ואחיה כי תורתך
 שעשעי: יבשו זדים כי שקר עותוני אני אשוח
 בפקודיך: ישובו לי יראיך וידעי עדתיך: יהי לבי

תמים בחקך למען לא אבוש: כלה לתשובתך
 נפשי לדברך יחלתי: פלו עיני לאמרתך לאמר מתי
 תנחמני: כי הייתי פנאד בקיטור חקך לא שכחתי:
 כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט: פרו לי
 זדים שיחות אשר לא כתורתך: כל מצותך אמונה
 שקר רדפוני עזרני: פמעט פלוני בארץ ואני לא
 עזבתי פקדיך: פחסדך חניני ואשמרה עדות פיך:
 לעולם יי דברך נצב בשמים: לדר ודר אמונתך
 פוננת ארץ ותעמר: למשפטך עמדו היום כי הכל
 עבדיך: לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי:
 לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני: לך אני
 הושיעני כי פקודיך דרשתי: לי קוו רשעים לאבדני
 עדתיך אתבונן: לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך
 מאד: מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי:
 מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי: מכל
 מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי: מזקנים
 אתבונן כי פקדיך נצרתני: מכל ארח רע פלאתי רגלי
 למען אשמר דברך: ממשפטך לא סרתי כי אתה
 הורתני: מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי:
 מפקודיך אתבונן על פן שנאתי כל ארח שקר: גר
 לרגלי דברך ואור לנתיבתי: נשבעתי ואקימה לשמר
 משפטי צדקה: נעניתי עד מאד יי חני כדברך:

נִרְבוֹת פִּי רָצָה נָא יְיָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי: נִפְשִׁי בְּכַפִּי
 תָּמִיד וְתוֹרַתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: נָתַנּוּ רָשָׁעִים פֶּחַ לִי
 וּמִפְקוּדֶיךָ לֹא תַעֲיִתִי: נִחַלְתִּי עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שִׁשּׁוֹן
 לְבִי הִמָּה: נִטְוִיתִי לְבִי לַעֲשׂוֹת חֲקֶיךָ לְעוֹלָם עֲקֹב:
 סִעֲפִים שָׁנֵאתִי וְתוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי: סִתְרִי וּמִגְנִי אֶתָּה
 לְדַבְרֶךָ יִחַלְתִּי: סוּרוּ מִמֶּנִּי מִרְעִים וְאַצְרָה מִצּוֹת אֱלֹהֵי:
 סִמְכֵנִי בְּאִמְרַתְךָ וְאַחִיּוּהָ וְאֵל תְּבִישְׁנִי מִשֹּׁבְרֵי: סִעֲדֵנִי
 וְאוֹשָׁעָה וְאוֹשָׁעָה בְּחֻקֶיךָ תָּמִיד: סִלִּית כָּל שׁוֹגִים
 מִחֻקֶיךָ כִּי שָׁקֵר תִּרְמִיתֶם: סִיגִים הַשְּׁבֵת כָּל רָשָׁעֵי
 אֶרֶץ לִכֵּן אֶהְבֵּתִי עֲדֻתֶיךָ: סִמַּר מִפְּחָדְךָ בְּשָׂרֵי
 וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאֵתִי: עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצֶדֶק בְּלִי תַנִּיחֵנִי
 לַעֲשֻׁקֵי: עֲרַב עִבְדְּךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשֻׁקֵנִי זָדִים: עֵינַי כָּלוּ
 לִישׁוּעָתְךָ וְלֹאמַרְתָּ צֶדֶקְךָ: עֲשֵׂה עִם עִבְדְּךָ כַחֲסִדְךָ
 וְחֻקֶיךָ לְמַדְנִי: עִבְדְּךָ אֲנִי הִבִּינֵנִי וְאַדְעָה עֲדֻתֶיךָ: עֵת
 לַעֲשׂוֹת לִי הִפְרוּ תוֹרַתְךָ: עַל בֶּן אֶהְבֵּתִי מִצּוֹתֶיךָ
 מִזֶּהָב וּמִפָּז: עַל בֶּן כָּל פְּקוּדֵי כָל יִשְׂרָאֵל כָּל אֲרַח שָׁקֵר
 שָׁנֵאתִי: פְּלֹאוֹת עֲדוּתֶיךָ עַל בֶּן נִצְרַתָּם נִפְשִׁי: פֶּתַח
 דְּבָרֶיךָ יֵאִיר מִבֵּין פְּתִיִים: פִּי פִעַרְתִּי וְאַשְׁאֵפָה כִּי
 לְמִצּוֹתֶיךָ יֵאָבֵתִי: פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּמִּשְׁפָּט לְאַהֲבֵי
 שִׁמְךָ: פְּעָמֵי הֶכֶן בְּאִמְרַתְךָ וְאֵל תִּשְׁלַט בִּי כָּל אֹן:
 פִּדְנִי מִעֲשָׂק אָדָם וְאַשְׁמְרָה פְּקוּדֶיךָ: פְּנִיךָ הָאֵר
 בְּעִבְדְּךָ וּלְמַדְנִי אֵת חֻקֶיךָ: פְּלִגֵּי מַיִם יִרְדּוּ עֵינַי עַל לֹא

שָׁמְרוּ תוֹרַתְךָ: צִדִּיק אַתָּה יי וַיֵּשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: צוּיִת
צְדָק עֲדוֹתֶיךָ וְאַמוּנָה מְאֹד: צַמְתַּתְנִי קִנְאֹתִי כִּי שָׁכַחוּ
דְּבָרֶיךָ צָרִי: צְרוּפָה אִמְרַתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֶהְבֶּה:
צַעִיר אֲנִכִּי וְנִבְזָה פִּקְדֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: צִדְקַתְךָ צְדָק
לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: צַר וּמְצוּק מְצֹאוֹנִי מְצוֹתֶיךָ
שִׁעֲשִׁעֵי: צְדָק עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הִבִּינֵנִי וְאַחִיּוּהָ: קָרָאתִי
בְּכָל לֵב עֲנֵנִי יי חֲקִיךָ אֶצְרֶה: קָרָאתֶיךָ הוֹשִׁיעֵנִי
וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹתֶיךָ: קִדְמָתִי בְנִשְׁפָּה וְאַשׁוּעָה לְדַבְרֶךָ
יַחֲלֹתִי: קִדְמוּ עֵינֵי אֲשֶׁמְרוֹת לְשִׁיחַ בְּאִמְרַתְךָ: קוּלִי
שָׁמְעָה כְּחֶסֶדְךָ יי כְּמִשְׁפָּטְךָ חִינֵי: קָרְבוּ רֹדְפֵי זַמָּה
מִתּוֹרַתְךָ רַחֲקוּ: קָרוֹב אַתָּה יי וְכָל מְצוֹתֶיךָ אֱמֶת: קִדְמִי
יִדְעֹתִי מֵעֲדוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יִסְדַּתֶּם: רְאֵה עֲנֵנִי וְחַלְצֵנִי
כִּי תוֹרַתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: רִיבָה רִיבִי וְגֵאלֵנִי לְאִמְרַתְךָ
חִינֵי: רַחוּק מִרְשָׁעִים יִשׁוּעָה כִּי חֲקִיךָ לֹא דָרְשׁוּ:
רַחֲמֶיךָ רַבִּים יי כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חִינֵי: רַבִּים רֹדְפֵי וְצָרִי
מֵעֲדוֹתֶיךָ לֹא נִמְיֵתִי: רְאִיתִי בְּגֵדִים וְאַתְקוּטְטָה אֲשֶׁר
אִמְרַתְךָ לֹא שָׁמְרוּ: רְאֵה כִּי פִקְדוֹתֶיךָ אֶהְבֹּתִי יי כְּחֶסֶדְךָ
חִינֵי: רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפָּט צְדָקָה:
לְשָׂרִים רֹדְפוֹנֵי חֲנָם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לְבִי: שֵׁשׁ אֲנִכִּי עַל
אִמְרַתְךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רַב: שִׁקְר שְׁנֵאתִי וְאַתְעַבָּה
תּוֹרַתְךָ אֶהְבֹּתִי: שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלְלֹתֶיךָ עַל מִשְׁפָּטִי
צְדָקָה: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרַתְךָ וְאִין לְמוֹ מִכְּשׁוֹל:

שְׁבַרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יי וּמְצוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי: שְׁמֶרָה נַפְשִׁי
 עֲדַתֶּיךָ וְאֶהְבֶּם מְאֹד: שְׁמַרְתִּי פְקוּדֶיךָ וְעֲדַתֶּיךָ כִּי כָל
 דְּרָכֵי נִגְדָה: תִּקְרַב רַנְתִּי לִפְנֶיךָ יי כַּדְּבָרְךָ הַבִּינֵנִי:
 תָּבוֹא תַחֲנַנְתִּי לִפְנֶיךָ כְּאִמְרַתְךָ הַצִּילֵנִי: תִּבְעֵנָה שְׁפִתֵי
 תִּהְלֶה כִּי תִלְמַדְנִי חֲקִיךָ: תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרַתְךָ כִּי כָל
 מְצוֹתֶיךָ צָדִק: תְּהִי יָדְךָ לְעֲזָרְנִי כִּי פְקוּדֶיךָ בְּחַרְתִּי:
 תִּאֲבֹתִי לִישׁוּעָתְךָ יי וְתוֹרַתְךָ שֶׁעָשִׂי: תַּחֲוִי נַפְשִׁי
 וְתִהְלַלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעֲזָרְנִי: תַּעֲיִתִי כִּשְׂה אֶבֶר בְּקֶשׁ
 עֲבָדְךָ כִּי מְצוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי:

^{ההלים}
קכ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל יי בְּצַרְתָּה לִי קִרְאתִי וַיַּעֲנֵנִי: יי
 הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת שִׁקָּר מִלְּשׁוֹן רַמְיָה: מַה
 יִתֵּן לָךְ וּמַה יִּסִּיף לָךְ לְשׁוֹן רַמְיָה: חֲצִי גִבּוֹר שְׁנוֹנִים
 עִם גַּחְלֵי רְתָמִים: אוֹיֵה לִי כִּי גִרְתִּי מִשֶּׁךְ שָׁכַנְתִּי עִם
 אֶהְלִי קָדָר: רַבַּת שָׁכְנָה לָהּ נַפְשִׁי עִם שׁוֹנָא שְׁלוֹם:
 אֲנִי שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הַמָּה לַמַּלְחָמָה:

^{ההלים}
קכא שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהַרִים, מֵאֵין
 יָבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יי, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
 אֵל יִתֵּן לַמּוֹט רִגְלֶךָ, אֵל יָנוּם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם
 וְלֹא יִישָׁן, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יי שְׁמֶרְךָ, יי צִלְךָ עַל יַד
 יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה, וַיִּרַח בְּלִילָהּ: יי
 יִשְׁמַרְךָ מִכָּל רָע, יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ: יי יִשְׁמַר צִאתְךָ
 וּבּוֹאֶךָ, מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

^{תהלים}
קכב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, שִׁמַּחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי,
 בֵּית יְיָ נִלְדָּה: עַמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ, בְּשַׁעֲרֵיךָ
 יְרוּשָׁלַיִם: יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה, כַּעִיר שֶׁחִבְּרָה לָהּ יַחְדָּו:
 שָׁשׂוּ עָלֵינוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי יְהוָה עֲרוֹת לְיִשְׂרָאֵל, לְהוֹדוֹת
 לָשֵׁם יְיָ: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כַסָּאוֹת לְמִשְׁפָּט, כַּסָּאוֹת
 לְבֵית דָּוִד: שְׁאַלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם, יִשְׁלִי אֶהְבִּידָהּ: יְהִי
 שְׁלוֹם בְּחֵילֶךָ, שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אַחֲי וְרַעֲי,
 אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה
 טוֹב לָךְ:

^{תהלים}
קכג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֶלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינַי, הַיֹּשְׁבִי
 בַּשָּׁמַיִם: הִנֵּה כְּעֵינַי עֹבְדִים אֶל יַד אֲרוֹנֵיהֶם,
 כְּעֵינַי שֹׁפְחָה אֶל יַד גְּבֻרָתָהּ, כִּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
 עַד שִׁיחַנְּנוּ: חַנְּנוּ יְיָ חַנְּנוּ, כִּי רַב שִׁבְעֵנוּ בּוֹז: רַב־ת
 שִׁבְעָה לָהּ נַפְשֵׁנוּ הִלְעַג הַשְּׂאֲנָנִים, הַבּוֹז לְגֵאֵי יוֹנִים:

^{תהלים}
קכד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, לִוְלִי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ, יֹאמֵר
 נָא יִשְׂרָאֵל: לִוְלִי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ, בְּקוֹם עָלֵינוּ
 אָדָם: אָזִי חַיִּים בְּלָעוֹנוּ, בַּחֲרוֹת אַפִּם בָּנוּ: אָזִי הַפִּיִם
 שִׁטְפוֹנוּ, נַחֲלָה עֵבֶר עַל נַפְשֵׁנוּ: אָזִי עֵבֶר עַל נַפְשֵׁנוּ,
 הַפִּיִם הַזֵּידוֹנִים: בְּרוּךְ יְיָ, שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֹׂנְאֵיהֶם:
 נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים, הַפֶּחַ נִשְׁבַּר
 וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְיָ, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

^{ההלים}
קכה שיר המעלות הבטחים ביי כהר ציון לא ימוט
 לעולם ישב: ירושלים הרים סביב לה ויי
 סביב לעמו מעתה ועד עולם: כי לא ינוח שבט
 הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים
 בעולתה ידיהם: היטיבה יי לטובים ולישרים
 בלבבותם: והפטים עקלקלותם יוליכם יי את פעלי
 האון שלום על ישראל:

^{ההלים}
קכו שיר המעלות בשוב יי את שיבת ציון היינו
 כחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה,
 אז יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות עם אלה: הגדיל יי
 לעשות עמנו היינו שמחים: שובה יי את שביתנו
 כאפיקים בנגב: הזרעים ברמעה ברנה יקצרו: הלוך
 ילך | ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא
 אלמתיו:

^{ההלים}
קכז שיר המעלות לשלמה אם יי לא יבנה בית
 שוא עמלו בוניו בו אם יי לא ישמר עיר שוא
 שקד שומר: שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת
 אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא: הנה נחלת
 יי בנים שכר פרי הבטן: פחצים ביד גבור כן בני
 הנעורים: אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם
 לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער:

^{תהלים}
קכח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר־י כָּל יִרְאֵ יְיָ הַהֲלֵךְ
 בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ כַּפִּיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁר־יךָ וְטוֹב
 לָךְ: אֲשֶׁתֶּךָ כַּנֶּפֶן פּוֹרִיָה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ בְּנֵיךָ כִּשְׁתִּילִי
 זֵיתִים סָבִיב לְשַׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִי כֵן יִבְרַךְ גֵּבֶר יִרְאֵ יְיָ:
 יִבְרַכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְטוֹב יְרוּשָׁלַיִם
 כָּל יְמֵי חַיִּיךָ: וּרְאֵה בָנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

^{תהלים}
קכט שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צָרְרוֹנִי מִנְעוּרֵי יֹאמֵר נָא
 יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צָרְרוֹנִי מִנְעוּרֵי גַם לֹא יִכְלוּ לִי:
 עַל גְּבִי חָרְשׁוּ חָרָשִׁים הָאָרִיכוּ לְמַעֲנִיתֶם: יְיָ צַדִּיק
 קִצֵּץ עֲבוֹת רָשָׁעִים: יִבְשׁוּ וַיִּסָּנוּ אַחֲזֹר כָּל שְׂנְאֵי צִיּוֹן:
 יִהְיוּ כַחֲצִיר גִּגּוֹת שֶׁקֶדְמַת שְׁלֶפֶת יִבֹּשׁ: שְׁלֹא מִלֵּא כִפּוֹ
 קוֹצֵר וַחֲצִנּוּ מֵעַמֵּר: וְלֹא אָמְרוּ הָעִבְרִים בְּרַפַּת יְיָ
 אֱלֹהֵיכֶם בְּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְיָ:

^{תהלים}
קל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קְרֵאתֶיךָ יְיָ: אֲדַנִּי
 שְׁמָעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אֲזִנֶיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹלִי
 תַחֲנוּנֵי: אִם עֲזוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְהִי אֲדַנִּי מִי יַעֲמֵר: כִּי עַמְּךָ
 הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא: קוֹיִתִי יְיָ קוֹתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ
 הוֹחֲלֵתִי: נַפְשִׁי לְאֲדַנִּי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים
 לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְיָ כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עֲמוֹ
 פְּדוֹת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲזוֹנוֹתָיו:

^{תהלים}
קלא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְיָ לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ
 עֵינַי וְלֹא הִלְכֵתִי בְּגִדְלוֹת וּבִנְפִלְאוֹת מִמֶּנִּי:

אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל
עלי נפשי: יחל ישראל אל יי מעתה ועד עולם:

^{תהלים}
קלב שיר המעלות זכור יי לדרוד את כל ענותו:
אשר נשבע ליי נדר לאביר יעקב: אם אבא
באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי: אם אתן שנת
לעיני לעפעפי תנומה: עד אמצא מקום ליי
משכנות לאביר יעקב: הנה שמענוה באפרתה
מצאנוה בשדי יער: נבואה למשכנותיו נשתחוה
להדם רגליו: קומה יי למנוחתך אתה וארון עזך:
כהניך ילבושו צדק וחסידך ירננו: בעבור דוד
עבדך אל תשב פני משיחך: נשבע יי לדרוד אמת לא
ישוב ממנה מפרי בטןך אשית לכסא לך: אם
ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי
עד ישבו לכסא לך: כי בחר יי בציון אוה למושב לו:
זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אותיה: צידה ברך
אברך אביוניה אשביע לחם: וכהניה אלביש ישע
וחסידיה רנן ירננו: שם אצמיח קרן לדרוד ערכתי נר
למשיחי: אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו:

^{תהלים}
קלג שיר המעלות לדרוד הנה מה טוב ומה נעים
שבת אחים גם יחד: כשמן הטוב על הראש
ירד על הזקן זקן אהרן שירד על פי מדותיו: כטל
חרמון שירד על הררי ציון כי שם צוה יי את הברכה
חיים עד העולם:

^{תהלים}
קִרְד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ
 הַעֲמִידִים בְּבֵית יְיָ בַּלַּיְלוֹת: שְׂאוּ יְרַכֵּם קִדְשׁ
 וּבָרְכוּ אֶת יְיָ: יְבָרְכֶךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

^{תהלים}
קמב מִשְׁכִּיל לְדָוִד בְּהִיּוֹתוֹ בַּמַּעֲרָה תְּפִלָּה: קוֹלִי
 אֵל יְיָ אֲזַעַק קוֹלִי אֵל יְיָ אֶתְחַנֵּן: אֲשַׁפֵּךְ לִפְנֵי
 שׁוּחֵי צָרָתִי לִפְנֵי אֲנִיד: בְּהַתְּעַטֵּף עָלַי רוּחִי וְאַתָּה
 יְרַעַת נְתִיבָתִי בְּאֶרֶח זֶה אֶהְלֵךְ טָמְנוּ פֶּח לִי: הַבֵּיט
 יָמִין וּרְאֵה וְאִין לִי מִכִּיר אֲבֵד מָנוֹס מִמְּנִי אִין דּוֹרֵשׁ
 לְנַפְשִׁי: זַעַקְתִּי אֵלֶיךָ יְיָ אִמַּרְתִּי אַתָּה מַחְסֵי חֲלָקִי
 בְּאֶרֶץ הַחַיִּים: הַקְּשִׁיבָה אֵל רִנָּתִי כִּי דַלּוֹתִי מְאֹד
 הִצִּילֵנִי מִרְדְּפֵי כִּי אֲמָצוּ מִמְּנִי: הוֹצִיָּאָה מִמִּסְגָּר
 נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת שִׁמְךָ בִּי יִכְתִּירוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמַל
 עָלַי:

^{תהלים}
קמג מִזְמוֹר לְדָוִד יְיָ שָׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֵל
 תַּחֲנוּנֵי בְּאִמְנַתְךָ עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ: וְאֵל תְּבוֹא
 בְּמִשְׁפָּט אֶת עַבְדְּךָ כִּי לֹא יִצְדַּק לִפְנֵיךָ כָּל חַי: כִּי
 רָדַף אוֹיֵב נַפְשִׁי רַבָּא לְאֶרֶץ חַיְתֵי הוֹשִׁיבֵנִי
 בְּמַחְשָׁבִים כְּמַתִּי עוֹלָם: וְתַתְּעַטֵּף עָלַי רוּחִי בְּתוֹכִי
 יִשְׁתַּוָּמֶם לְבָבִי: זְכַרְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם הִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ
 בְּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ אֲשׁוּחַח: פִּרְשֵׁתִי יָדַי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי
 כְּאֶרֶץ עֵינָפָה לְךָ סְלָה: מַהֲרָ עֲנֵנִי יְיָ כָּלְתָה רוּחִי אֵל
 תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמְּנִי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יְרֵדֵי בּוֹר: הַשְׁמִיעֵנִי
 בְּבִקְרָתְךָ כִּי בָּךְ בְּטַחַחְתִּי הוֹדִיעֵנִי הֲרָךְ זֶה אֵלֶיךָ כִּי

מענה לשון

אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי נִפְשִׁי: הֲצִילֵנִי מֵאִיבֵי יְיָ אֵלֶיךָ כִּפְתִּי:
 לְמַדְנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי רוּחְךָ טוֹבָה
 תִּנְחַנְנִי בְּאָרֶץ מִיִּשְׂרָאֵל: לְמַעַן שִׂמְךָ יְיָ תִּחְיֶנִּי בְּצַדִּיקְתְּךָ
 תּוֹצִיא מִצָּרָה נִפְשִׁי: וּבַחֲסֶדְךָ תִּצְמִית אִיבֵי וְהֵאֲבֵרְתָּ
 כָּל צָרָרֵי נִפְשִׁי כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ:

קמ^{הלים}ד לְדוֹד בְּרוּךְ יְיָ צוּרֵי הַמִּלְמַד יָדֵי לְקָרֵב
 אֲצַבְעוֹתַי לְמַלְחָמָה: חֲסֵדִי וּמִצֻּדֹתַי מִשְׁנֵגְבֵי
 וּמִפְּלִטֵי לִי מִגְּנִי וּבֹו חֲסִיתִי הַרוֹדֵד עִמִּי תַחְתִּי: יְיָ מָה
 אָדָם וְתִדְעֶהוּ בֶן אָנוּשׁ וְתַחֲשַׁבְהוּ: אָדָם לֵהֲבֵל דָּמָה
 יָמָיו כְּצֶלַע עוֹבֵר: יְיָ הֵט שִׂמְךָ וְתִרְדַּ גַּע בְּהָרִים
 וַיַּעֲשֶׂנוּ: בְּרוּךְ בְּרָק וְתַפִּיצֵם שְׁלַח חֲצִיךָ וְתַהַמֵּם:
 שְׁלַח יָדֶיךָ מִמְרוֹם פְּצָנִי וְהֲצִילֵנִי מִמִּים רַבִּים מִיַּד
 בְּנֵי נָכָר: אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר שׂוֹא וַיִּמְיֵנָם יָמִין שִׁקְרָה:
 אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לְךָ בְּנֵבֶל עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה
 לְךָ: הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לְמַלְכִים הַפּוֹצֵה אֶת דָּוִד עֲבָדוֹ
 מִחֶרֶב רָעָה: פְּצָנִי וְהֲצִילֵנִי מִיַּד בְּנֵי נָכָר אֲשֶׁר פִּיהֶם
 דְּבַר שׂוֹא וַיִּמְיֵנָם יָמִין שִׁקְרָה: אֲשֶׁר בְּנִינוּ בְּנִטְעִים
 מְגִדְלִים בְּנַעֲוִירֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְּזוּיֵת מְחַטְּבוֹת תְּבַנִּית
 הֵיכַל: מְזוּיָנוּ מְלֵאִים מִפִּיקִים מִזֶּן אֵל זֶן צֹאנָנוּ
 מֵאֲלִיפוֹת מְרַבְּבוֹת בְּחוֹצוֹתֵינוּ: אֲלוֹפֵינוּ מִסְּבָלִים אֵין
 פָּרִץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צוֹחָה בְּרַחֲבֵתֵינוּ: אֲשֶׁרֵי הָעָם
 שָׁכְבָה לוֹ, אֲשֶׁרֵי הָעָם שְׂוִי אֱלֹהִיו:

תהלים
קמה תהלה לדוד, ארוממך אלוהי המלך,
 ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה,
 ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד,
 ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד ישבח מעשיך,
 וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך, ודברי נפלאתיך
 אשיחה: ועוזו נוראתיך יאמרו, וגדלתך אספרנה:
 זכר רב טובך יביעו, וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי,
 אך אפים וגדל חסד: טוב יי לכל, ורחמיו על כל
 מעשיו: יודוך יי כל מעשיך, וחסידך יברככה:
 כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו: להודיע
 לבני האדם גבורתי, וכבוד הדר מלכותו: מלכותך,
 מלכות כל עלמים, וממשלתך בכל דוד ודוד: סומך
 יי לכל הנפלים, וזוקק לכל הכפופים: עיני כל אליך
 ישברו, ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את
 ידך, ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו,
 וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו, לכל אשר
 יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה, ואת שועתם
 ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו, ואת כל
 הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי, ויברך כל בשר
 שם קדשו לעולם ועד:

תהלים
קמו הללויה, הללי נפשי את יי: אהללה יי בחיי,
 אזמרה לאלהי בעודי: אל תבטחו בנדיבים,
 בבן אדם שאין לו תשועה: תצא רוחו ישב לאדמתו,
 כיון שהוא אברו עשתנתיו: אשרי שאל יעקב

בעזרו, שברו על יי אלהיו: עשה שמים וארץ את
הים ואת כל אשר בם, השמר אמת לעולם: עשה
משפט לעשוקים, נתן לחם לרעבים, יי מתור
אסורים: יי פקח עורים יי זקף כפופים, יי אהב
צדיקים: יי שמר את גרים יתום ואלמנה יעודה,
ודרך רשעים יעות: ימלך יי לעולם, אלהיך ציון,
לדר ודר הללויה:

^{תהלים}
קמז הללויה, כי טוב זמרה אלהינו, כי נעים נאווה
תהלה: בונה ירושלים יי, נרחי ישראל יכנס:
הרופא לשבורי לב, ומחבש לעצבותם: מונה מספר
לכוכבים, לכלם שמות יקרא: גדול אדונינו ורב כח,
לתבונתו אין מספר: מעודר ענוים יי, משפיל
רשעים עדי ארץ: ענו ליי בתודה, זמרו לאלהינו
בכנור: המכסה שמים בעבים, המכין לארץ מטר,
המצמיח הרים חציר: נותן לבהמה לחמה, לבני
ערב אשר יקראו: לא בגבורת הפוס יחפץ, לא
בשוקי האיש ירצה: רוצה יי את יראיו, את המיחלים
לחסדו: שבחי ירושלים את יי, הללי אלהיך ציון: כי
חזק בריחי שערך, ברך בריך בקרבך: השם גבולך
שלום, חלב חטים ישביעך: השלח אמרתו ארץ, עד
מהרה ירוץ הברו: הנתן שלג בצמר, כפור כאפר
יפזר: משליך קרחו כפתים, לפני קרתו מי יעמד:
ישלח הברו וימסם, ישב רוחו יזלו מים: מגיד דבריו

לִיעֲקֹב, חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל
גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים בַּל יָדְעוּם הַלְלוּיָהּ:

^{תהלים}
קמח הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ
בְּמִרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל
צְבָאוֹ: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיְרַח, הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר:
הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם:
יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד
לְעוֹלָם, חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר: הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הָאָרֶץ,
תְּנִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד, שֶׁלֵּג וְקִיטּוֹר, רוּחַ
סַעֲרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ: הַהַרִים וְכָל גְּבְעוֹת, עֵץ פְּרִי וְכָל
אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה, רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי
אָרֶץ וְכָל לְאֻמִּים, שָׂרִים וְכָל שְׁפָטֵי אָרֶץ: בַּחֹרִים
וְגַם בְּתוֹלוֹת, זְקֵנִים עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי
נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ, הוֹדוּ עַל אָרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיֵּרֶם קֶרֶן
לְעַמּוֹ, תִּהְלֶה לְכָל חֲסִידָיו, לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ
הַלְלוּיָהּ:

^{תהלים}
קמט הַלְלוּיָהּ, שִׁירוּ לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ, תִּהְלֶתוּ
בְּקַהֲלֵ חֲסִידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹ, בְּנֵי
צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל, בְּתֶף וּכְנֹר
יִזְמְרוּ לוֹ: כִּי רוּצָה יְיָ בְּעַמּוֹ, יִפְאַר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה:
יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד, יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכַּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת
אֵל בְּגִרוֹנָם, וְחָרַב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה

מענה לשון

בגוים, תוכחות בלאמים: לאמר מלכיהם בזקים,
ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט כתוב,
הדר הוא לכל חסידיו הללויה:

קנ^{הלים} הללויה, הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו:
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: הללוהו
בתקיע שופר, הללוהו בנבל וכנור: הללוהו בתוף
ומחול, הללוהו במנים וענב: הללוהו בצלצלי שמע,
הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה
הללויה:

זהר אחרי מות דף ע' ע"ב

אמר רבי יצחק זכאין אינון צדיקיא בעלמא דין
ובעלמא דאתי דהא כלהו קדישין. גופא דלהון
קדישא. נפשא דלהון קדישא. רוחא דלהון קדישא.
נשמתא דלהון קודש קדשים. תלת דרגין אינון פגוונא
דלעילא. דתניא אמר רבי יהודה פתיב תוצא הארץ
נפש חיה דא היא נשמתא (עילאה) דאדם קדמאה
(עילאה). תא חזי תלת דרגין אינון ואתדבקו פחד.
נפש רוח נשמה. ועלאה מנייהו נשמה. דאמר רבי יוסי
בכלהו בני נשא אית נפש. ואית נפש עילאה מנפש.
זכה בר נש בהאי נפש מריקין עליה עטרא חד דאקרי
רוח הדא הוא דכתיב עד יערה עלינו רוח מפרום. פדין
אתער בר נש באתערותא אחרא עילאה לאסתכלא
בנימוסי מלכא קדישא. זכה בר נש ביה בההוא רוחא
מעטרין ליה בכתרא קדישא עילאה דכליל פלא

דַּאִיקְרֵי נְשָׁמָה. דַּאֲתַקְרֵי נְשַׁמַּת אֱלוֹהִים. וְתֵאנָא בְרוּא
דְרוּזִין בְּגוּ רְוָא דְסַפְרָא דְשַׁלְמָה מַלְכָּא. הַאי קְרָא
דְכְתִיב וְשַׁבַּח אֲנִי אֶת הַמַּתִּים שְׁכַבְר מְתוּ. פִּיּוֹן דְכְתִיב
וְשַׁבַּח אֲנִי אֶת הַמַּתִּים. אֲמַאי שְׁכַבְר מְתוּ. אֱלֹא שְׁכַבְר
מְתוּ בְהַאי עֲלָמָא בְּפוֹלְחָנָא דְמֵאֲרִיהוֹן. וְתַמְן פְּתִיב
תַּלְת מְדוּרִין עֲבַד קוּדְשָׁא בְרִיקָה הוּא לְצַדִּיקֵיָא חַד
לְנַפְשָׁאן דְאִינוּן צַדִּיקֵיָא דְלֹא אִסְתַּלְקוּ מֵהַאי עֲלָמָא.
וְשְׁכִיחִין בְּהַאי עֲלָמָא. וְכַד אֲצַטְרִיק עֲלָמָא רַחֲמִין וְאִינוּן
חִיִּין יִתְבִּין בְּצַעְרָא אִינוּן מְצִלוּ צְלוּתָא עֲלֵיהוּ. וְאוּלִין
וּמּוֹדִיעִין מְלֵה לְאִינוּן דְמִיכִין דְחִבְרוּן. וּמְתַעֲרִין וְעֲאֲלִין
לְגַן עֵדֶן דְאַרְעָא. דְתַמְן רוּחִיהוֹן דְצַדִּיקֵיָא מְתַלְבְּשִׁין
בְּעַטְרִין דְנְהוּרָא וְאֲתִיעֵטוּ בְּהוּ. וְגִזְרִין גְזִירָה וְקוּדְשָׁא
בְרִיקָה הוּא עֲבַד רַעוּתָא דְלֵהוֹן. וְחַס עַל עֲלָמָא וְאִינוּן
נַפְשָׁן דְצַדִּיקֵיָא מְשַׁתְּכַחִין בְּהַאי עֲלָמָא לְאַנְנָא עַל
חַיָּיא. וְהַאי אֲקֵרֵי נַפְשָׁא וְדֹא לֹא אִסְתַּלְקָא (וְלֹא אֲשַׁתְּצִי)
מֵהַאי עֲלָמָא וְשְׁכִיחָא בְּהַאי עֲלָמָא לְאַסְתַּכְּלָא וְלִמְנַדַּע
וְלְאַנְנָא עַל דְרָא. וְהַאי הוּא דְאִמְרוּ חִבְרֵיָא. דְמִיתִי
יְדַעִי בְּצַעְרָא דְעֲלָמָא וְעוֹנֶשָׁא דְחִיִּיבִין דִּי בְאַרְעָא.
בְּהַאי הוּא דְכְתִיב וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מֵעַמִּיהָ.
וּמְדוּרָא תִנְנָא הוּא גַן עֵדֶן דִּי בְאַרְעָא. בִּיהַ עֲבַד
קוּדְשָׁא בְרִיקָה הוּא מְדוּרִין עִילָאִין יְקִירִין כְּגוֹוֹנָא דְהַאי
עֲלָמָא. וּכְגוֹוֹנָא דְעֲלָמָא עִילָאָה וְהִיכְלִין בְּתַרִין גּוֹוִיִן
דְלִית לְהוֹן חוּשְׁבָנָא. וְאִילְנִין וְעֵשְׂבִין וְרִיחִין דְסַלְקִין בְּכָל
יּוֹמָא. וּבְהַאי אֲתַר שְׁאֲרֵי הַהוּא דְאֲקֵרֵי רוּחַ דְאִינוּן
צַדִּיקֵיָא. וּמְדוּרָא דְהַהוּא רוּחָא בִּיהַ שְׁאֲרֵי. וְכָל רוּחַ

מענה לשון

ורוח מתלבש בלבוש יקירא פגוונא דהאי עלמא.
 וכגוונא דההוא עלמא עילאה. מדורא תליתאה ההוא
 מדורא עילאה קדישא דאתקרי צורא דחיי דתמן
 מתעדנא ההוא דרגא עלאה קדישא דאקרי נשמה.
 והאי איתדבק לאתענגא בעדוונא עלאה. עליה כתיב
 אז תתענג על יי והרפכתיך וגומר. ותאנא בשעתא
 דאצטריך עלמא רחמי ואינון צדיקייא זכאין. ההוא נפש
 דאשתפחא בעלמא לאנגא על עלמא. נפש סליק ואזיל
 ושאט בעלמא ומודע לרוח. ורוח סליק ואתעטר ומודע
 לנשמה. ונשמה לקודשא בריך הוא. וכדין חס קודשא
 בריך הוא על עלמא. כדין נחתא מעילא לתתא. נשמה
 אודע לרוח. ורוח אודע לנפשא. ובכל שפתיא ושפתיא
 וריש ירחא כלהו מתחברן ומתעטרן כחד. עד
 דאזדווגו למיתי לסגרא למלכא עלאה. ולכתר תייבין
 לאתרייהו. הדא הוא דכתיב והיה מדי חדש בחדשו
 ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר וגומר. ובשעתא
 דאיצטריך עלמא רחמי וחייא אזלי ומודעי להו
 לנפשייהו דצדיקייא ובכאן על קברייהו אינון דאתחזו
 לאודעא להו. מאי טעמא דשוין רעותא דלהון
 לאתדבקא נפשא בנפשא כדין אתערין נפשייהו
 דצדיקייא. ומתכנפי ואזלין ושאטין לדמיכי חברון
 ומודיעי להו צערא דעלמא. וכלהו עאלין בההוא
 פתחא דגן עדן ומודיעי לרוח. ואינון רוחין דמתעטרן
 בגן עדן מלאכי עלאין אזלי בינייהו. וכלהו מודיעין
 לנשמה. ונשמה אודיעת לקודשא בריך הוא. וכלהו

בַּעֲאֵן רַחֲמֵי עַל חַיִּין וְחַס קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא עַל עֲלָמָא
 בְּגִינֵיהוֹן. וְעַל דָּא אָמַר שְׁלֵמָה וְשִׁבְחָ אֲנִי אֶת הַפְּתִים
 שְׁכַבְר מִתּוֹ וְגוֹמֵר. אָמַר רַבִּי חֵיִיא תְּוֹהֵנָא אִי אִית מֵאֵן
 דִּידַע לְאוֹדְעָא לְהוּ לְמַתִּיָּא בַר אֲנָן. אָמַר רַבִּי אָבָא
 צַעֲרָא מוֹדְעָא לְהוּ אוֹרִיָּתָא מוֹדְעָא לְהוּ דְהָא בְּשַׁעֲתָא
 דְלִית מֵאֵן דִּידַע בְּהָאִי. אֶפְקִי אוֹרִיָּתָא סְמוּךְ לְקַבְרֵי
 וְאִינוּן מַתְעָרֵי עַל אוֹרִיָּתָא עַל מָה אֲתַגְלִיָּא לְהֵוּא
 אֲתֵר. כְּדִין דּוֹמָה אוֹדַע לְהוֹן. אָמַר רַבִּי יוֹסִי וְאִינוּן יְדַעֵי
 דְהָא עֲלָמָא בְּצַעֲרָא וְחֵיִיא לֹא אֲתַחֲזוֹן וְלֹא יְדַעֵי
 לְאוֹדְעָא לְהוּ. בִּיהַ שְׁעֵתָא כְּלֵהוֹן צְוֹחִין עַל אוֹרִיָּתָא.
 דְאֲתַקְלָנָא וְאֲתַגְלִיָּא לְהֵוּא אֲתֵר. אִי בְנֵי נֶשְׂא תִיבִין
 וּבְכֵאֵן בְּלִיבָא שְׁלִים וְתִיבִין קָמִי קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא.
 כְּלֵהוּ מִתְּפַנְשֵׁי וּבְעֵאֵן רַחֲמֵי וּמוֹדִיעֵין לְאִינוּן דְּמִיכִי
 חֲבֵרוֹן. וְעֵאלִין וּמוֹדִיעֵין לְרוּחַ דְּבַגְנָן עֵדָן כְּמָה דְאֶמְרָן
 וְאִי אִינוּן לֹא תִיבִין בְּלִיבָא שְׁלִים לְמַבְעֵי וּלְמַבְכֵי עַל
 צַעֲרָא דְעֲלָמָא. וְוִי לְהוֹן דְּכְלֵהוּ מִתְּפַנְפִי לְרִיקָא. אָמַרֵי
 מֵאֵן גְּרִים לְאוֹרִיָּתָא קְדִישָׁא דְאֲתַגְלִיָּא עַל יְדִיָּהוּ בְּלֹא
 תְּשׁוּבָה. וְכְלֵהוּ אֲתֵאֵן לְאֲתַחֲדָתָא וְלֹא דְכָרָא חוֹבִיָּהוּ.
 בְּגִינֵי כֵךְ לֹא יְהִכּוֹן תְּמָן בְּלֹא תְּשׁוּבָה וּבְלֹא תְּעִנִיתָא
 לְמַבְעֵי בְּעוֹתָא קָמִיָּהוּ. רַבִּי אָבָא אָמַר בְּלֹא תִלַּת
 תְּעִנִיתָא. רַבִּי יוֹסִי אָמַר אֶפִּילוּ חֵד. וּבְהֵוּא יוֹמָא
 וּבְלֵבֵד דְעֲלָמָא יְתִיב בְּצַעֲרָא טְפִי. כְּדִין כְּלֵהוּ מְזוּדוּגֵי
 לְמַבְעֵי רַחֲמִין עַל עֲלָמָא. תֵּאֲנָא אָמַר רַבִּי יְהוּדָה יוֹמָא
 חֵד הוּוּ אֲזוּלֵי רַבִּי חֲזַקִּיה וְרַבִּי יִיסָא בְּאוֹרְחָא. עֲרַעוּ
 בְּגוּשׁ חֲלָב וְהוּוּ חֲרִיב. יְתִבּוּ סְמוּךְ לְבֵי קַבְרֵי וְרַבִּי יִיסָא

מענה לשון

הוּהּ בִּידֵיהּ חַד חוּטְרָא (ס"א קיטרא) דְּסֵפֶר תּוֹרָה
 דְּאִתְקַרַע. עַד דִּיתְבוּ אֶתְרַגִּישׁ חַד קְבֵרָא קְמִייהוּ וְצוּח
 וּוי ווי דְּהָא עֲלָמָא בְּצַעְרָא שְׁכִית. הָא אֹרִייתָא הֵכָא
 דְּאִתְגַּלִּיָּא. אִו חֵיָּא אֶתּוּ לְחֵיָּכָא עֲלֵן וְלִכְסָפָא
 בְּכִיסוּפָא עֲלֵן בְּאֹרִייתֵיהוּ. אֹדְעֻעֻו רַבִּי חֻזְקִיהּ וְרַבִּי
 יִיסָא. אִמֵּר רַבִּי חֻזְקִיהּ מֵאֵן אֵת. אִמֵּר לִיהּ מִיתָא אֲנָא
 וְהָא אִתְעַרְנָא לְגַבִּי סֵפֶר תּוֹרָה. דְּזִמְנָא חֵדָא הוּהּ יְתִיב
 עֲלָמָא בְּצַעְרָא וְאִתּוּ חֵיָּא הֵכָא לְאִתְעַרָא לֵן בְּסֵפֶר
 תּוֹרָה וְאֲנָא וְחֵבְרָאִי אִקְדִּימְנָא לְגַבִּי דְּמִיכִי חֵבְרוֹן וְכַד
 אִתְחַבְרוּ בְּגֵן עֵדֵן בְּרוּחִיהוֹן דְּצַדִּיקִיָּא אִשְׁתַּכַּח קְמִייהוּ
 דְּהָהוּא סֵפֶר תּוֹרָה דְּאִייתוּ לְקַמֵּן אִינוּן חֵיָּא הוּהּ פְּסוּל
 וּמִשְׁקַר בְּשֵׁמָא דְּמַלְכָא עַל דְּאִשְׁתַּכַּח וְאִו יְתִיר
 בְּהָהוּא קְרָא דְּוִשׁוּסַעַת שְׁסַע שְׁתֵּי פְּרָסוֹת. וְאִמְרוּ
 דְּהוּאִיל וְשִׁקְרוּ בְּשֵׁמָא דְּמַלְכָא דְּלֵא יְתוּבוּן לְגַבִּיהוֹן
 וְדָחוּ לִי וְלְחֵבְרָאִי בְּהֵיָּא שְׁעֵתָא מִבִּי מְתִיבְתָא. עַד
 דְּחַד סְבָא דְּהוּהּ בִּינִייהוּ אֹזֵל וְאִייתִי סֵפֶרָא דְּרַב הַמְּנוּנָא
 סְבָא וְכַדִּין אִתְעַר רַבִּי אֲלַעֲזֹר בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן דְּהוּהּ קְבִיר
 עַמְנָא. וְאֹזֵל וּבַעַא בְּגֵן עֵדֵן עֲלִייהוּ וְאִתְסִי עֲלָמָא כַּדִּין
 שְׁאֵרוּ לֵן. וּמֵן הָהוּא יוֹמָא דְּסַלִּיקוּ לִיהּ לְרַבִּי אֲלַעֲזֹר מִבִּי
 קְבֵרָא דָּא וְאִתִּייהִיב לְגַבִּי אֲבוּהּ לִית מֵאֵן דְּאִתְעַר
 לְמִיָּקָם קְמִייהוּ דְּדְּמִיכִי חֵבְרוֹן דְּמִסְתַּפִּינָא מֵן הָהוּא יוֹמָא
 דְּדָחוּ לִי וְלְחֵבְרָאִי. וְהִשְׁתָּא אִתִּיתוּן לְגַבִּין וְסֵפֶר תּוֹרָה
 גַּבִּיכוֹן אִמְינָא דְּהָא עֲלָמָא בְּצַעְרָא אִשְׁתַּכַּח. וְעַל דָּא
 אֹדְעֻעֻנָא דְּאִמְינָא מֵאֵן יְקָדִים לְאֹדְעָא לְאִינוּן זְכָאִי
 קְשׁוּט דְּמִיכִי חֵבְרוֹן. אִשְׁתַּמִּיט רַבִּי יִיסָא בְּהָהוּא

קיטרא דספר תורה. אמר רבי חזקיה חס ושלום לית
 עלמא בצערא ואנן לא אתינן להאי. קמו רבי חזקיה
 ורבי ייסא ואזלו. אמרי ודאי בשעתא דזכאין לא
 אשתכחו בעלמא. עלמא לא מתקיימא אלא בגניהון
 דמתייא. אמר רבי ייסא בשעתא דאצטריך עלמא
 למטרא אמאי אזלינן לגביהון דמתייא והא פתיב
 ודורש אל הפתים ואסיר. אמר ליה עד כען לא חמיתא
 גדפא דצפרא דעדן. ודורש אל הפתים אל הפתים
 דייקא. דאינון חייבי עלמא דאינון מעמין (מפלחי
 פוכביא) דאשתכחו תדיר מתים. אבל ישראל דאינון
 זכאי קשוט שלמה קרא עלייהו ושכח אני את הפתים
 שכבר מתו בזמנא אחרא ולא השתא. שכבר מתו.
 והשתא אינון חיין. ועוד דשאר עמין (דפלחי פוכביא)
 כד אתאן למיתיהון אתיין בחרשין לאתערא עלייהו
 זינין בישין. וכד ישראל אתאן למיתיהון אתיין בכמה
 תשובה לקמי קודשא בריך הוא. בתבירו דליבא.
 בתעניתא לקבליה וכלא בגין דנשמתיין קדישין יבעון
 רחמי לקמי קודשא בריך הוא עלייהו וקודשא בריך
 הוא חיים על עלמא בגניהון. ועל דא תנינן צדיקא אף
 על גב דאתפטר מהאי עלמא לא אסתלק ולא
 אתאביד מפלהו עלמין. דהא בכלהו עלמין אשתכח
 יתיר מחיוי. דבחיוי אשתכח בהאי עלמא בלחודוי
 ולבתר אשתכח בתלת עלמין וזמין לגבייהו דכתיב
 עלמות אהבוך אל תקרי עלמות אלא עולמות זכאה
 חולקהון. תאנא פתיב והיתה נפש אדוני צרורה בצרור

מענה לשון

החיים. והיתה נפש אדוני. נשמת אדוני מפעי ליה. אלא
 כמה דאמרן. דזכאה חולקהון דצדיקייא דכלא
 אתקשר דא בדא. נפש ברוח. ורוח בנשמה. ונשמה
 בקודשא בריך הוא. אשתכח דנפש צרויה בצרוור
 החיים. אמר רבי אלעזר האי דאמר חבריא גלותא
 דספר תורה אפילו מפי כנישתא לבי כנישתא אחרא
 אסיר. וכל שפן לבי רחוב. אמאי לבי רחוב. אמר רבי
 יהודה כמה דאמרן בגין דיתערוון עליה ויתבעון רחמי
 על עלמא. אמר רבי אבא שכינתא כד אתגלייא הכי
 נמי מאתר לאתר. עד דאמרה מי יתגני במדבר מלון
 אורחים וגומר. אוף הכא בקדמיתא מפי כנישתא לבי
 כנישתא. לבתר לבי רחוב. לבתר במדבר מלון
 אורחים. אמר רבי יהודה בני בכל מסתפו ולא קא
 עבדי אפילו מפי כנישתא לבי כנישתא כל שפן האי.
 תניא אמר להו רבי שמעון לחברייא ביומאי לא
 יצטרכון בני עלמא להאי. אמר ליה רבי יוסי צדיקייא
 מגנין על עלמא בחייהון ובמיתתהון יותר מחייהון.
 הדא הוא דכתיב וגנותי על העיר הזאת להושיעה
 למעני ולמען דוד עבדי ואילו בחייהי לא פתיב. אמר
 רבי יהודה מאי שנא הכא דכתיב למעני ולמען דוד
 עבדי דשקיל האי לגבי האי אלא בגין דדוד זכה
 לאתקשרא ברתיקא קדישא דאבהתא ובגין כך פלא
 חד. בריך הוא לעלם ולעלמי עלמאי:

מעבר יבק

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שתתעטף ברחמיק ונתאזר בחנינותך ותבא

לפניך מדת חסדך וענותנותך ותעמידנו בכתר
 אורה ואל תעמידנו בקרן חשכה ותהיה תורתך
 אומנותנו ואל יגבה לבנו ואל יחשכו עינינו ולא
 נכלם מאבותינו ותצילנו מעזי פנים, ומעזות
 פנים, מאדם רע, ומחבר רע, ומשכן רע, ומדין
 קשה, ומבעל דין קשה:

אֱלֹהִי, נצור לשוני מרע, ושפתי מדבר מרמה,
 ולמקללי, נפשי תדום, ונפשי כעפר
 לכל תהיה, פתח לבי בתורתך, ובמצותיך תרהוץ
 נפשי, וכל החושבים עלי רעה, מהרה הפר עצתם
 וקלקל מחשבתם. יהיו כמין לפני רוח ומלאך יי
 דחה. למען יחלצון ידידיך, הושיעה ימינך וענני.
 עשה למען שמך, עשה למען ימינך, עשה למען
 תורתך, עשה למען קדשתך. יהיו לרצון | אמרי
 פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגואלי:

יהי רצון מלפניך שלא אקפיד נגד חברי ולא
 חברי יקפרו בנגדי. שלא נטמא את השהור
 ולא נטהר את הטמא. שלא נאסור את המותר.
 ולא נתיר את האסור. ובכן יהי רצון מלפניך שלא
 תעלה שנאתנו ולא קנאתנו על לב אדם. ולא
 שנאת וקנאת אדם תעלה על לבנו. ולב שהור
 תברא בקרבנו להפיק ממעון קדשך רצוננו ויהי
 תורתך מלא בתינו כל ימי חיינו ויהיו דברינו

מענה לשון

תחנונים לפניך ויתחר לבבנו ליראה את שמך
 ותקרבונו לכל מה שאהבת ותעשה עמנו צדקה
 למען שמך. יהי רצון מלפניך שתתן לנו לב טוב.
 וחלק טוב. יצר טוב. חבר טוב. שם טוב. עין
 טובה ונפש טובה. נפש שפלה ורוח נמוכה. ואל
 יתחלל שמך בנו ואל תעשנו שיחה בפי הבריות
 ולא תהיה אחריתנו להכרית ולא תקותנו למפח
 נפש ואל תצריכנו לידי מתנת בשר ודם. ואל
 תמסור מזונותינו בידי בשר ודם. שמתנתם
 מעוטה וחרפתם מרבה ותן בלבנו לעשות
 תשובה שלמה לפניך שלא נבוש מאבותינו
 לעולם הבא. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו שתשבור ותשבית עלו של יצר
 הרע מלבנו שכך בראתנו לעשות רצונך ואנו
 חיבים לעשות רצונך. אתה חפץ ואנו חפצים ומי
 מעכב שאור שבעיסה. גלוי וידוע לפניך שאין
 בנו כח לעמוד כנגדו. אלא יהי רצון מלפניך יי
 אלהינו ואלהי אבותינו שתשביתהו מעלינו
 ותכניעהו ונעשה רצונך כרצוננו בלבב שלם
 ותשכן בפורנו אהבה ואחזה שלום ורעות ותצליח
 סופנו אחרית ותקוה ותרבה גבולנו בתלמידים
 ונשיש בחלקנו בגן עדן ותקננו לב טוב וחבר טוב
 ונשפים ונמצא יחול לבבנו. ותבא לפניך קורת

נפשנו לטובה. ובכ
ואלהי אבותינו שתסלח ותמחול לנו על כל
עונותינו ופשעינו ותכפר לנו על כל חטאתינו.
אנא אלוה הרחמים בעל הסליחות סלח לנו מחל
לנו כפר לנו ותמרוק עונותינו ברחמיך הרבים
אבל לא על ידי יסורים וחלים רעים ולא נשוב
עוד מאחריך ונזכה לנועם ידירותיך:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתתן לנו חיים ארוכים. חיים של שלום.
חיים של טובה. חיים של ברכה. חיים של פרנסה.
חיים של חלויץ עצמות. חיים שיש בהם יראת
חטא. חיים שאין בהם בושה וכלימה. חיים של
עשר וכבוד. חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת
שמים. חיים שתמלא לנו כל משאלות לבנו
לטובה בזכות התנאים והאמוראים זרועות וירכין
בסטרא דקדושה אשר איתן מושבם ובזכות
הצדיקים הקבורים במקום הזה. ובפרט זכות
בן אדונינו מורינו ורבינו רבי יוסף יצחק
הצדיק

זכותו תגן עלינו

ועל כל בני
ביתנו ותהיה תפילתי זכה לפני שוכן מעונה להיטיב
לי ולזרעי ולזרע זרעי בעולם הזה באורך ימים

מענה לשון

וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם. וּבְעוֹלָם הֵבֵא לְהַתְּעִלִם בְּאַהֲבָה
 רַבָּה וּבְאַהֲבָה זֹמַא וְנַפְשָׁם בְּטוֹב תִּלְיִן וְתִשְׁבַּע
 בְּצַחְצָחוֹת וְעֲצָמוֹתֵם יַחְלִיץ וְרוּחָם יִתְאַדָּר בְּגַן עֵדֶן
 וְנִשְׁמָתָם תִּדְרֹשׁ בְּגַן עֵדֶן עֲלִיּוֹן וּבְצִרּוֹר הַחַיִּים עִם יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ וְעֲצָמוֹתֵם יִנּוּחוּן וְיִרְוּיִן מִדְּשָׁן בֵּיתוֹ וְכָל
 שְׂכָבֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת
 וְהַנְּחָמוֹת וְנֹאמַר אָמֵן. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 יִמְיִנֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרְתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְּךָ.
 יִהְיוּ לְרִצּוֹן | אֲמַרְי פִּי, וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְיָ
 צוּרִי וְגֹאֲלִי:

ויהי נעם, ישב בסתר, אנא בכח, ד"פ

וַיְהִי נָעִם | אֲרָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנְנָה
 עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנְנָהוּ:

תהלים

צא יֹשֵׁב בְּסֹתֵר עֲלִיּוֹן, בְּצֵל שָׁדַי יִתְלוֹנֵן: אָמַר לִי
 מַחְסֵי וּמְצוּדֹתַי, אֱלֹהֵי אֲבֹטָח בּוֹ: כִּי הוּא יִצְיִלְךָ
 מִפֶּחַ יְקוּשׁ, מִדְּבַר הַזּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּךְ לְךָ וְתַחַת
 כְּנָפָיו תִּחְסֶה, צִנָּה וּסְחָרָה אִמְתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַר
 לַיְלָה, מִחִץ יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יַהֲלֶךְ, מִקְטָב
 יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֵלֶּף וּרְבֹבָה מִיַּמִּינֶךָ, אֲלִיךָ
 לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט, וְשִׁלְמַת רָשָׁעִים תִּרְאֶה:
 כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסֵי, עֲלִיּוֹן שְׂמַת מְעוֹנֶךָ: לֹא תִאֲנָה
 אֲלִיךָ רָעָה, וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךְ: כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה

לך, לשמך בכל הרכיב: על כפים ישאונך, פן תגוף
באבן הגלף: על שחל ופתן תדרך, תרמס כפיר
ותנין: כי בי חשק ואפליטהו, אשגבהו כי ידע שמי:
יקראני ואענהו, עמו אנכי בצרה, אחלצהו
ואכברהו: אך ימים אשביעהו, ואראהו בישועתי:

אנא בכח גדלת ימינך תתיר צרורה.
קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא.
נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם.
ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם.
חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך.
יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך.
ישועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות.
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן עתידים
צדיקים שיקראו על שמו של הקדוש ברוך
הוא שנאמר: כל הנקרא בשמי ולכבודי, בראתיו
יצרתיו אף עשיתיו. אמר רבי אלעזר עתידים
צדיקים שיאמר לפניהם קדוש ברוך שאומרים
לפני הקדוש ברוך הוא שנאמר: והיה הנשאר
בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו כל
הפתוב לחיים בירושלים. ונאמר: וישמחו כל
חוסי בך לעולם ירננו ותסך עלימו ויעלצו בך
אהבי שמך:

אב"ג ית"ץ
קר"ע שט"ן
נג"ד יכ"ש
בט"ר צת"ג
חק"ב טנ"ע
יג"ל פז"ק
שק"ו צי"ת

וכשיצא מבה"ק יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי כל מה
 שבקשתי לפניך יהיה בעיניך כקטורת
 ותעשה עמי לפנים משורת הדין ואתה רחמן
 שומע ברצון תפלת עבדך ובעבור זה באתי
 לפניך כי אין לי מליץ להליץ בעדי לפניך ונא
 אל תשיבני ריקם מלפניך כי אתה שומע תפלה
 בעבור כל הצדיקים השוכנים בכאן ובעבור
 תפלתך הגדול ברוך שומע תפלה. יהיו לרצון |
 אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי
 וגואלי:

תם ונשלם

לז"נ

אשה כשירה וצנועה

הרבנית **מרים** בת ר' **נחמן** ז"ל

למשפחת

גרינהוט

✽

נפטרה כ"ד מני"א תשנ"ט

נדבת חתנה ובתה

למשפחת

העכט

